

Hans Pihls tale om krigen i Ukraine ved Talefest

Taler

Hans Vindt Pihl
Gymnasieelev

Dato

30. september 2022

Sted

Skamlingsbanken

Omstændigheder

Pausemarkeringer er indsat af taler (red.).

Tale om håb

For knap 31 år siden faldt Sovjetunionen sammen og Ukraine opstod som et selvstændigt land ud af et faldefærdigt kommunistisk samfund. 22 år af disse har Vladimir Putin været præsident i det Rusland som vi kender idag. For knap 8 år siden, 14 år inde i Putins embedde, tog Putin ved tøjlerne og besatte Krim-halvøen. Et skelsættende og voveligt foretagende, som skræmte Europa og resten af verden til det yderste. I februar, for lidt over 6 måneder siden, angreb Russiske tropper Ukraine, og Rusland erklærede uofficielt krig. Sidenhen har vi kunnet følge krigen og dens forløb.

(pause...)

I medierne har man kunnet læse om alt fra krigsforbrydelser, død og ødelæggelse, til inflation, oliepriser, gas- og elregninger. I europa var det dog ikke med det samme at vi mærkede alvoren. Vi har udstedt sanktioner, og så mådet være godt nok for nu. Men nej, vi løber tør for gas, og inflationen er på dets højeste siden ”fattigfirserne”.

Vi mærker efterhånden krigen inden for eget land og grænser, det mærkes i hele verden. Vi alle rammes af det, dog stærkest Ukrainerene.

(pause)...

Vi står idag på Skamlingsbanken. Et sted hvor bakkerne snoer sig dybt,

markerne strækker sig vidt og udsynet til Lillebælt rækker mod den uendelige horisont. Mulighederne på det her "lille bjerg" virker fra talerstolen: uindskrænkelige.

Man føler, at vi alle er samlet som en større enhed, med verden liggende for vores fødder. Det er et magtfuldt sted, et sted hvor de stærkeste ord kan få den største betydning, hvor håb af alle slags kan flyde frit langs de snoede bakker, ud i landet og havet - ud i resten af verden.

Skamlingsbanken har altid været et sted hvor man kunne samle sig, om så det var om sprog, kultur eller faldende krigshelte. Der er blevet rejst monumenter, nogle er også blevet revet ned, men rejst igen. Det er et sted som minder os om hvem vi er, hvor vi kommer fra, og hvad vi er villige til at kæmpe for. Skamlingsbanken er en fæstning af kultur.

(pause)...

Men... mens vi står her, udbryder der sig kampe i Ukraine. Kampe som skyldes en mand med et imperialistisk mål om at forøge sit landsareal, i samme stil som Hitler i sin tid ville forøge sit "lebensraum" i kølvandet på 2. verdenskrig. Det bliver tydeligere og tydeligere, hvor desperat Putin er blevet, han er villig til at se Ukraine brænde, hvis bare han kan få lov at være hersker over askerne.

Modsat Putin, har ukraine et statsoverhoved som støtter sit folk. Som med nationalismens fane, forsøger at drive russerne tilbage, og generobre sine tabte regioner. En mission som kan virke umulig at fuldføre - men som faktisk går over alt forventning. Igennem kaos avler Zelenskyj håbet, og det Ukrainske folk opretholder netop det håb højt. De formår at holde russerne i skak. Dette bekræfter blot ordsproget: "Ligeledes med tro, kan vi med håb flytte bjerge".

Står vi blot sammen med et håb om en bedre fremtid, er der ikke én eneste opgave der ikke kan klares.

(pause...)

Min tro og mit håb, ligger hos det ukrainske folk, og deres kamp mod den russiske imperialisme. Lad os hjælpe ukrainerene, og slippe for at rejse flere monumenter i krigens navn, lad os derimod sammen rejse monumenter i håbets

navn. Ifølge mig, virker alt andet oprigtigt håbløst.

”Make love, not war”.

Tak.

Kilde

Manuskript modtaget fra taler

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

Agitationstale, Krigen i Ukraine 2014/2022-, Talefest

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/hans-phils-tale-ved-talefest-2022>